

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

(przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa H. O.

przeciwko Uniwersytetowi [...]

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego Uniwersytetu [...]

przeciwko H. O.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 września 2007 r.,

zażalenia powódki (pozwanej wzajemnej)

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 marca 2007 r.,

**odrzuca zażalenie i zasądza od powódki (pozwanej wzajemnej)
na rzecz pozwanego (powoda wzajemnego) kwotę 120 (sto
dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania
zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 7 marca 2007 r. Sąd Apelacyjny oddalił wniosek powódki H. O. o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Okręgowego w B. z dnia 14 lipca 2004 r. oraz wyrokowi Sądu Apelacyjnego w [...] z

dnia 9 marca 2006 r. W uzasadnieniu podał, że powódka otrzymała już tytuł wykonawczy, w postaci odpisu prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w B. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na mocy postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 14 czerwca 2005 r., zaś uchylenie przez ten Sąd postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności nastąpiło już po wygaśnięciu wykonalności tytułu wykonawczego na skutek wyegzekwowania przez powódkę objętego nim świadczenia, w związku z czym uchylenie przedmiotowego postanowienia nie miało już wpływu na wykonalność orzeczenia. W ocenie Sądu Apelacyjnego, pełnomocnik powódki nie wyjaśnił dostatecznie przyczyn ponownego złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pełnomocnik powódki zarzucił mu naruszenie przepisów postępowania, a to art. 777 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 363 § 1 k.p.c., wskazując, że oba wyroki, jako prawomocne, mają walor tytułów egzekucyjnych z mocy ustawy. Na tej podstawie strona powodowa żąda uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu oraz przyznania skarżącej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie zachodzi potrzeba rozstrzygnięcia kwestii, czy wniesienie zażalenia na postanowienie sądu drugiej instancji oddalające wniosek o wydanie tytułu wykonawczego jest w ogóle dopuszczalne. Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z art. 394¹ k.p.c., oprócz wskazanych w § 1 tego przepisu zażaleń na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucających skargę kasacyjną oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje jedynie na postanowienie Sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem jedynie postanowień wyjątkowo zaskarżalnych skargą kasacyjną w myśl art. 398¹ k.p.c., a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy wielokrotnie wypowiadał pogląd, że do kategorii postanowień kończących postępowanie należy zaliczyć jedynie te postanowienia, których uprawomocnienie się trwale zamyka drogę do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty

przez sąd danej instancji. Przy ocenie, czy dane postanowienie kończy postępowanie w rozumieniu art. 394¹ § 2 k.p.c., chodzi zatem o ustalenie, czy jest to „ostatnie orzeczenie sądu drugiej instancji kończące sprawę jako całość”. Przeciwnieństwem postanowień kończących postępowanie w sprawie są natomiast postanowienia kończące w postępowaniu jedynie zagadnienia incydentalne, uboczne (tak m.in. w uzasadnieniu uchwał SN: z dnia 24 listopada 1998 r., III CZP 44/98, OSNC 1999 nr 5, poz. 87, a także z dnia 31 maja 2000 r., III ZP 1/00, niepubl. oraz w postanowieniu SN z dnia 11 sierpnia 1999 r., I CKN 367/99, OSNC 2000 nr 3, poz. 48).

Odnosząc powyższe uwagi do niniejszej sprawy godzi się zauważyć, że postępowanie w przedmiocie nadania tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności jest szczególnym postępowaniem, toczącym się już po prawomocnym rozpoznaniu sprawy. Nie ma ono na celu rozstrzygnięcia o istocie sprawy, lecz jedynie wdrożenie prawomocnego orzeczenia bądź innego tytułu egzekucyjnego do jego przymusowego wykonania; innymi słowy, stanowi ono pomost pomiędzy postępowaniem rozpoznawczym a egzekucyjnym (por. m.in. uchwałę SN z dnia 9 listopada 1994 r., III CZP 143/94, OSNC 1995, nr 3, poz. 46, a także postanowienie SN z dnia 10 maja 2000 r., III CZ 48/00, LEX nr 51816). Z powyższych względów należy uznać, że wydane w nim postanowienie nie ma charakteru „postanowienia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie”, od którego przysługiwałoby zażalenie do Sądu Najwyższego.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. zażalenie jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu.